

Η ΔΟΜΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Απόφαση του ΔΣ της ΟΛΜΕ (6-10-2004)

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Οι σύγχρονες οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, δημιουργούν ένα διαφορετικό σκηνικό για τη δομή και τη λειτουργία της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά και τον ίδιο το χαρακτήρα του εκπαιδευτικού - συνδικαλιστικού κινήματος. Βασικά χαρακτηριστικά αυτών των εξελίξεων είναι η διεύρυνση των ανισοτήτων σε όλα τα επίπεδα, η διόγκωση της ανεργίας, η φτώχεια, η στέρηση και ο κοινωνικός αποκλεισμός για όλο και μεγαλύτερες ομάδες ανθρώπων, η ενίσχυση της εξουσίας και η στενότερη διαπλοκή της με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, ο έλεγχος στην πληροφόρηση και την ενημέρωση, η υποβάθμιση της ποιότητας και των συνθηκών ζωής και οι συχνά ανεπανόρθωτες καταστροφές στο φυσικό περιβάλλον.

Ο σύγχρονος πολίτης αντιλαμβάνεται ότι τα κέντρα λήψης των αποφάσεων, που καθορίζουν τη ζωή του, απομακρύνονται όλο και περισσότερο από αυτόν και συχνά εντείνονται φαινόμενα αποχής από κάθε μορφή συλλογικότητας. Οι περιπτώσεις περιθωριοποίησης και κοινωνικής αποξένωσης πολλαπλασιάζονται και συχνά οδηγούν, με τη σειρά τους, στον ανορθολογισμό, την ξενοφοβία, το ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία.

Οι τάσεις φιλελευθεροποίησης που επισημαίνονται στην οικονομική βάση των σύγχρονων κοινωνιών και η διαρκώς εντεινόμενη ιδιωτικοποίηση, που αγγίζουν ακόμη και το θεμελιακό πυρήνα του κοινωνικού κράτους, απειλούν ολόένα και περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση ως κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση της πολιτείας, και δημιουργούν ακόμη περισσότερα εμπόδια στην επίτευξη του βασικού στόχου για επαρκή μόρφωση σε όλους τους νέους χωρίς φραγμούς και διακρίσεις.

Αν και η σημασία της γνώσης για την κοινωνική ευημερία και την ατομική πρόοδο αναγνωρίζεται από όλες τις πλευρές, οι εκπαιδευτικοί θεσμοί δεν είναι οργανωμένοι με τέτοιο τρόπο, ώστε να ικανοποιούν τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της σύγχρονης νεολαίας και να παρέχουν την απαιτούμενη μορφωτική υποδομή για το πλάσιμο της μελλοντικής κοινωνίας που όλοι οραματιζόμαστε. Αντίθετα, είναι ιδιαίτερα εμφανείς στους εκπαιδευτικούς θεσμούς αρνητικές εξελίξεις, όπως η συνεχής υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, η απαράδεκτη διατήρηση υψηλών ποσοστών μαθητικής “διαρροής” και αναλφαβητισμού, η εγκληματική προχειρότητα στο σχεδιασμό και την άσκηση της εκπαιδευτικής πολιτικής, η εμπορευματοποίηση της γνώσης και των πηγών της, παραδοσιακών και σύγχρονων, η προσπάθεια χειραγώγησης και διανοητικού ευνουχισμού των νέων, ο κομματισμός και οι πελατειακές σχέσεις και, τέλος, η συνεχής υποβάθμιση, οικονομική και κοινωνική, του ίδιου του εκπαιδευτικού. Οι εξελίξεις αυτές πλήττουν τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης, την ηθική βάση της παιδαγωγικής, αλλά και την ίδια την ουσία της δημοκρατίας. Ιδιαίτερα σήμερα, που ο βαθμός συμμετοχής του πολίτη σε όλους τους τομείς του κοινωνικού γίνεσθαι εξαρτάται σε

αποφασιστικό βαθμό από τη μορφωτική του υποδομή, η καταρράκωση του εκπαιδευτικού ιστού της χώρας, μέσω της συνεχούς μορφωτικής “διολίσθησης” και των αλλεπάλληλων παλινωδιών στην άσκηση της εκπαιδευτικής πολιτικής, συνιστά ένα από τα σοβαρότερα κοινωνικά προβλήματα, που ακυρώνει κάθε έννοια κοινωνικής δικαιοσύνης και υπονομεύει το μέλλον του τόπου μας.

Μέσα σε ένα τέτοιο δυσμενές περιβάλλον απαιτείται η ευρύτερη συσπείρωση των κοινωνικών δυνάμεων στην κατεύθυνση ανάπτυξης ενός ισχυρού εκπαιδευτικού, μορφωτικού, δημοκρατικού κινήματος. Η διαμόρφωση ριζοσπαστικών και προοδευτικών πολιτικών συσχετισμών για ουσιαστικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο περιεχόμενο του σχολείου τίθεται ως θεμελιακό στοιχείο της συνδικαλιστικής μας δράσης. Διεκδικούμε τη συγκρότηση ολοκληρωμένης αντισταθμιστικής εκπαιδευτικής πολιτικής, με στόχο να αμβλυνθούν ουσιαστικά οι κοινωνικές ανισότητες, που όχι μόνο πλήττουν την ηθική της παιδαγωγικής, αλλά και θέτουν σοβαρό ζήτημα δημοκρατίας στη μαθησιακή διαδικασία. Πολιτική μας επιδίωξη είναι η δημιουργία προϋποθέσεων για παροχή “ίσων ευκαιριών” σε όλους τους μαθητές, ανεξάρτητα από το οικονομικό και κοινωνικό τους περιβάλλον. Προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει το ελληνικό κράτος να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα, που προλαβαίνουν τον αποκλεισμό από το σχολείο και την περιθωριοποίηση των παιδιών που προέρχονται από κοινωνικές ομάδες με ιδιαιτερότητες (Τσιγγάνοι, πρόσφυγες, παλινοστούντες, παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες κ.λπ.) και προάγουν την ανάπτυξή τους σε ένα πλαίσιο που σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Στην περίπτωση των μειονοτήτων, το ελληνικό κράτος οφείλει να προσφέρει εκπαίδευση που θα σέβεται τη γλώσσα, την παράδοση και την κουλτούρα των ομάδων αυτών.

Η σύνταξη ειδικών βιβλίων και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για τη λειτουργία των σχολείων στις περιοχές όπου φοιτούν αυτά τα παιδιά ειδικών κοινωνικών κατηγοριών.

Παράλληλα, θέτουμε επιτακτικά το ζήτημα της ανατροπής του όλου μορφώματος της παραπαιδείας μέσα από την ουσιαστικοποίηση της δημόσιας παιδείας και τον περαιτέρω εκδημοκρατισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Η παραπαιδεία, που έχει αποκτήσει τεράστιες διαστάσεις, δεν αποτελεί απλώς και μόνο εκπαιδευτικό πρόβλημα, αλλά μείζον πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα. Οξύνει τις αντιθέσεις και στρεβλώνει την ίδια τη μορφωτική λειτουργία, ιδιαίτερα του Λυκείου. Αλλοιώνει το χαρακτήρα της γνώσης με τη μεταφορά της φροντιστηριακής αντίληψης στο σχολείο, μιας αντίληψης που θεωρεί τη μάθηση ως διαδικασία αναπαραγωγής της διδάξιμης ύλης!

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί, αγωνιζόμαστε για ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα υπηρετεί τον άνθρωπο και θα στηρίζεται στα ιδανικά της ισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της πολιτιστικής αναβάθμισης, της προστασίας του περιβάλλοντος και, συνολικά, της ανάπτυξης της κοινωνίας σε όλους τους τομείς. Οραματιζόμαστε μια παιδεία για τους νέους και τις νέες του σήμερα που θα επιτρέπει την κατανόηση και την ερμηνεία της πραγματικότητας στο σύνολό της, θα διασφαλίζει τη δυνατότητα του πολίτη να συμμετέχει ενεργητικά, υπεύθυνα και δημιουργικά στα κοινωνικά δρώμενα, θα προάγει τις δημοκρατικές αξίες και τα ανθρωπιστικά ιδανικά. Μια παιδεία που θα συμβάλλει στην ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων, θα καλλιεργεί την κριτική

σκέψη, τη δημιουργικότητα, την αμφισβήτηση και τη διεκδίκηση, θα προάγει την αισθητική καλλιέργεια, τη συναισθηματική ανάπτυξη και την κοινωνική ωρίμανσή τους. Μια παιδεία που θα δημιουργεί πολίτες που θα έχουν συνείδηση των προβλημάτων του κοινωνικού και του φυσικού περιβάλλοντος και θα έχουν τη δυνατότητα να προτείνουν τις κατάλληλες λύσεις και να διεκδικήσουν την υλοποίησή τους.

Καθώς οι γνώσεις σήμερα ανανεώνονται με ραγδαίους ρυθμούς, οι μαθητές πρέπει να αποκτούν τέτοια μορφωτική υποδομή, που να τους επιτρέπει να υποδέχονται και να αξιοποιούν δημιουργικά τη νέα γνώση, να εθίζονται στην αυτοδύναμη μάθηση και να αγαπούν τη γνώση στη μετέπειτα ζωή τους.

Το συμβατικό σχολικό πρόγραμμα πρέπει να εμπλουτιστεί με νέα γνωστικά αντικείμενα, που θα εισαχθούν στο επίσημο σχολικό πρόγραμμα με περίσκεψη και με τη δέουσα επιστημονική δεοντολογία. Αντικείμενα όπως η περιβαλλοντική εκπαίδευση, η αγωγή υγείας και καταναλωτή, η θεατρική παιδεία, οι νέες τεχνολογίες, η διαπολιτισμική εκπαίδευση, η διαφυλική αγωγή, η εκπαίδευση στα Μ.Μ.Ε και ο τηλεοπτικός εναλφαριθμητισμός και η ευρωπαϊκή διάσταση στην εκπαίδευση, που έχουν ενταχθεί, εν μέρει τουλάχιστον, στο πλαίσιο των σχολικών δραστηριοτήτων, πρέπει να μελετηθούν προσεκτικά, προκειμένου να αξιοποιηθούν θετικά στο πλαίσιο της μαθησιακής διαδικασίας και να ενταχθούν στο ωρολόγιο πρόγραμμα και, χωρίς να χάσουν την φρεσκάδα τους, να το ανανεώσουν, προσφέροντας στη σχολική καθημερινότητα την ενεργή συμμετοχή των μαθητών, καθώς και το άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία. Οι τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας δεν είναι σωστό να αντιμετωπίζονται τόσο ως μαθήματα, όσο ως μέσα και διαδικασίες για τη δημιουργία ενός ελκυστικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Η καλλιέργεια του ερευνητικού πνεύματος και η εξοικείωση με την ερευνητική διαδικασία είναι αναγκαία στοιχεία του μορφωτικού περιεχομένου των σχολείων μας, προάγουν την κριτική σκέψη, τη δημιουργικότητα και την πρωτοβουλία των μαθητών και ενισχύουν τη μορφωτική τους υποδομή. Παράλληλα, είναι απαραίτητος ο εμπλουτισμός του σχολικού προγράμματος με πρακτικές δραστηριότητες προαιρετικού χαρακτήρα, που θα αναπτύσσουν τις δεξιότητες και την πρωτοβουλία των παιδιών και θα συμβάλλουν στη δημιουργική σύνθεση της θεωρίας με την πράξη.

ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Πρωταρχικό στοιχείο της εκπαιδευτικής μας πρότασης είναι η ανάπτυξη ενός τύπου σχολείου στη λυκειακή βαθμίδα, του Ενιαίου Λυκείου, στο πλαίσιο της καθιέρωσης της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, με στόχους:

- α) την παροχή ουσιαστικών εφοδίων στους μαθητές μας για μια δημιουργική κοινωνική και επαγγελματική εξέλιξη των νέων,
- β) την ενιαιοποίηση των σχολικών επιλογών (γενικής και τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης) και την απομείωση του καταναμητικού ρόλου του σχολείου.

Το Ενιαίο Λύκειο που προτείνουμε πρέπει να παρέχει στους μαθητές/μαθήτριες:

- α) ολοκληρωμένη γενική μόρφωση και προεπαγγελματικά εφόδια και δεξιότητες, με στόχο τη διαμόρφωση πολιτών που θα έχουν συνείδηση των σύγχρονων προβλημάτων και θα είναι καλά προετοιμασμένοι να ενεργούν αποτελεσματικά για την αντιμετώπισή τους,
- β) σύνολο επιλεγόμενων αντικειμένων, που στοχεύουν στην ικανοποίηση των ιδιαίτερων ενδιαφερόντων των μαθητών/μαθητριών.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Στο πλαίσιο της μεταβατικής περιόδου στην πορεία προς την καθιέρωση του Ενιαίου Λυκείου που προτείνουμε πρέπει άμεσα να **αρθεί ο κάθετος διαχωρισμός του σημερινού «Ενιαίου Λυκείου» και της Τ.Ε.Ε με μέτρα που θα συμβάλουν στην αναβάθμιση της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης.** Στο μεταβατικό στάδιο, λοιπόν, δημιουργούνται δύο ισότιμοι τύποι λυκείου. Αναλυτικά αναφέρουμε παρακάτω τις αναγκαίες παρεμβάσεις που απαιτείται να γίνουν στην ΤΕΕ.

Και βέβαια, απαραίτητοι όροι και προϋποθέσεις για το θετικό χαρακτήρα των αναγκαίων αλλαγών είναι:

- **Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία για το 2005 στο 5% του ΑΕΠ**
- **Η άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν εκπαίδευσης για όλους**
- **Η άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ με στόχο και προοπτική την ισότιμη ένταξή της στη Λυκειακή βαθμίδα, με βάση τις αρχές που έχει υιοθετήσει η ΟΛΜΕ**
- **Η καθιέρωση ανώτατου ορίου 25 μαθητών ανά τμήμα σε Γυμνάσιο-Λύκειο, 20 μαθητών στις κατευθύνσεις του Λυκείου και στα ΤΕΕ, και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια των ΤΕΕ των Γυμνασίων και των Λυκείων**
- **Η συνολική αναπροσαρμογή των στόχων του 2ου ΕΠΕΑΕΚ με βάση τις προτάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος για μια διαφορετική εκπαιδευτική πολιτική**
- **Η λήψη ολοκληρωμένων μέτρων αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, όπως είναι οι Ζώνες Εκπαιδευτικής προτεραιότητας, για να βοηθηθούν όλοι οι μαθητές να ολοκληρώνουν την 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση**

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΕ

Το ΥΠΕΠΘ με τις τελευταίες ανακοινώσεις του για το «μετασχηματισμό των ΤΕΕ σε Επαγγελματικά Λύκεια» **δεν απαντά με πειστικό και αναλυτικό τρόπο στο ποιο θα είναι το περιεχόμενο του νέου τύπου σχολείου.** Είναι δε γεγονός ότι πολλές φορές στις αλλαγές οι τίτλοι φαντάζουν ελκυστικοί, όμως η δομή και το περιεχόμενο του σχολείου δεν αλλάζουν ή ακόμη και χειροτερεύουν.

Αυτό που απαιτείται είναι να εφαρμοστεί μια **νέα εκπαιδευτική πολιτική,** που θα απαντά θετικά στην **αναβάθμιση** της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης και στην **ουσιαστική και ισότιμη**

ένταξή της στη λυκειακή βαθμίδα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους μαθητές και τους αποφοίτους τους.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο πως η κατάσταση στην Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια ήταν και παραμένει άσχημη. Το αποδεικνύει η συνεχής μείωση των μαθητών της Α΄ τάξης. Παρατηρείται μια συνολική μείωση του μαθητικού δυναμικού της Α΄ τάξης των ΤΕΕ στα 4 τελευταία σχολικά έτη, της τάξης του 38%. Τα πρώτα δε μηνύματα από τη φετινή χρονιά επιβεβαιώνουν την τάση αυτή.

Η σημερινή ηγεσία του ΥΠΕΠΘ υποστηρίζει ότι θα δημιουργήσει το Επαγγελματικό Λύκειο και θα αναβαθμίσει την Τ.Ε.Ε..

Είναι δυνατό, λοιπόν, το Επαγγελματικό Λύκειο να ανταποκριθεί στην ανάγκη αναβάθμισης της Τ.Ε.Ε. και να λύσει τα χρονίζοντα προβλήματά της:

Πιστεύουμε ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν απαντηθούν θετικά και οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- **Άρση του κάθετου διαχωρισμού** «Ενιαίου Λυκείου» – Τ.Ε.Ε.
- **Αναβάθμιση** της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης και **ουσιαστική και ισότιμη ένταξη** της στη λυκειακή βαθμίδα
- **Υπαγωγή** όλων των σχολικών μονάδων που προσφέρουν τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση στο ΥΠΕΠΘ.
- **Πρόσβαση** των αποφοίτων της Τ.Ε.Ε. σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, χωρίς παραπάνω φραγμούς και ποσοστά και αναλογικά με το μαθητικό δυναμικό της
- **Ενιαίο τριετές σχολείο** (ένας κύκλος σπουδών, ένα πτυχίο)
- Ενίσχυση της γενικής παιδείας
- Στήριξη της Τ.Ε.Ε. με μια υψηλού επιπέδου **σταθερή χρηματοδότηση** και αναπροσανατολισμό του ΕΠΕΑΕΚ με στόχο τη χρηματοδότηση κυρίως των υποδομών της (κτιριακών, υλικοτεχνικών και εργαστηριακών)
- **Επιμόρφωση** των εκπαιδευτικών της Τ.Ε.Ε. (παιδαγωγική και επαγγελματική) με αξιοποίηση όλων των μορφών.

Θα πρέπει, τέλος, να εξεταστούν δύο σοβαρά ζητήματα, που θα καθορίσουν και το περιεχόμενο του σχολείου της Τ.Ε.Ε.:

Θα χορηγούνται επαγγελματικά δικαιώματα στους αποφοίτους του και σε ποιο χρονικό σημείο;

Σε ποιό φορέα θα μεταφερθεί μεγάλο μέρος της ειδίκευσης και κατάρτισης που σήμερα παρέχεται μέσα από το πρόγραμμα σπουδών των ΤΕΕ;

Ο κλάδος μας πρέπει να συζητήσει και να προβληματιστεί το αμέσως επόμενο διάστημα και για αυτά τα ζητήματα. Το 7ο εκπαιδευτικό συνέδριο, που θα πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη από 16-18 Δεκέμβρη, θα εμπλουτίσει και θα εμβαθύνει τον προβληματισμό του κλάδου για το χαρακτήρα της δευτεροβάθμιας ΤΕΕ.

Το Υπουργείο Παιδείας θα πρέπει να δώσει άμεσα στη δημοσιότητα τις προτάσεις του για το διάλογο που υπόσχεται, για όλα τα θέματα δομής και περιεχομένου όχι μόνο της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης αλλά συνολικά της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο πλαίσιο της καθιέρωσης της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Στα άμεσα μέτρα βελτίωσης της κατάστασης και στήριξης της ΤΕΕ θα πρέπει να προωθηθούν για τη φετινή χρονιά τροποποιήσεις στο άδικο εξεταστικό σύστημα των πανελληνίων εξετάσεων για την πρόσβαση των αποφοίτων τους στα ΤΕΙ. Πρέπει να πάψει να παρατηρείται το φαινόμενο χιλιάδες απόφοιτοι ΤΕΕ να μένουν έξω από τις πύλες των ΤΕΙ, παρά το γεγονός ότι έχουν υπερβεί στα γραπτά τους τη βαθμολογική βάση (σε ορισμένες περιπτώσεις κατά πολύ). Με το ισχύον σύστημα εισάγονται από τα ΤΕΕ στα ΤΕΙ 2 στους 10 υποψηφίους, όταν από το Εν.Λύκειο εισάγονται 8 στους 10. Οι σχετικές τροποποιήσεις πρέπει να διευρύνουν τις επιλογές των μαθητών και να αυξάνουν τις θέσεις που καταλαμβάνουν οι απόφοιτοι ΤΕΕ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η ΟΛΜΕ προέβαλλε πάντα τη το αίτημά της διεύρυνσης της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με αντίστοιχη, βέβαια, γενναία χρηματοδότηση των υποδομών των ιδρυμάτων της, ώστε να μην υποβαθμίζονται συνεχώς οι σπουδές σε αυτά με την είσοδο όλο και περισσότερων φοιτητών με την ίδια χρηματοδότηση και την ύπαρξη σοβαρών κενών σε εκπαιδευτικούς.

Μεταβατικά και στην πορεία για την καθιέρωση της «ελεύθερης πρόσβασης» προτείνουμε τα παρακάτω μέτρα:

- **Κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων και της Γ' Λυκείου. Το απολυτήριο του λυκείου αποκτιέται με ενδοσχολικές εξετάσεις**
- **Αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ –ΤΕΙ**
- **Η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση να γίνεται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, με πανελλαδικές εξετάσεις σε περιορισμένο αριθμό μαθημάτων, με διαφορετικό συντελεστή βαρύτητας για ορισμένα από αυτά**
- **Οι εξετάσεις διεξάγονται με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η εξεταστέα ύλη καθορίζεται κεντρικά από το Υπουργείο Παιδείας και αντιστοιχεί στη διδακτέα ύλη**
- **Οι εξετάσεις πραγματοποιούνται με ανάλογο σύστημα για τους απόφοιτους και των δύο τύπων λυκείων**
- **Οι υποψήφιοι έχουν απεριόριστες ευκαιρίες να συμμετέχουν στη διαδικασία της πρόσβασης στη τριτοβάθμια εκπαίδευση.**